

عنوان مقاله:

بازگشت ادبی در شعر فارسی افغانستان

محل انتشار:

فصلنامه فنون ادبی، دوره 4، شماره 2 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

اسماعیل شفق - دانشیار زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه بوعلی سینا

رضا چهرقانی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه بوعلی سینا

خلاصه مقاله:

نهضت بازگشت ادبی در نیمه دوم قرن دوازدهم به همت و اشارت شاعرانی از قبیل مشتاق (ف ۱۱۶۵ق) و شعله اصفهانی (ف ۱۱۶۰ق) پدید آمد. انگیزه بنیانگذاران نهضت بازگشت، احیای شعر فارسی و نجات دادن آن از انحطاط و ابتذال سبک هندی بود. با این همه، پیشنهاد سخنوران اصفهان تنها در ایران مورد استقبال واقع شد و در سایر حوزه‌های زبان و ادبیات فارسی نظیر هند، افغانستان و سرزمین‌های فرارود اقبالی نیافت؛ اما حرکتی شبیه به بازگشت ادبی پس از شکست جنبش مشروطه خواهی در افغانستان، در این کشور روی داد که باعث شد تا درونمایه و مضامین شعری که تحت تاثیر مشروطه خواهی به سمت نوگرایی رفته بود، دوباره به حال و هوای سبک هندی رجعت نماید. این پژوهش می‌کوشد، ضمن تشریح فضای کلی شعر و شاعری در افغانستان، مقارن با ظهور نهضت بازگشت ادبی، دلایل عدم اقبال به جریان بازگشت ادبی در این کشور را مورد بررسی قرار دهد و زمینه های سیاسی- اجتماعی رجعت به سبک هندی، پس از شکست مشروطیت در افغانستان را تبیین نماید.

کلمات کلیدی:

بازگشت ادبی، شعر افغانستان، شعر مشروطیت افغانستان، جنگ‌نامه سرایی، بیدل گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1208111>

